

бѣха дошли къ Маріа и Маріа, да ги оутѣшатъ за брата ѿмъ.

20 Я Маріа като чѣ, че ѿде Исусъ, посрещна го: а Маріа дома седеше.

21 И рече Маріа на Исуса: Г-споди, ако бы былъ тѣка, не бы оумрелъ братъ ми:

22 Но ѿ сегà знамъ, защо каквòто да попросишъ ѿ Бга, ще ти даде Бгъ.

23 Рече ѿ Исусъ: ще воскресне братъ ти.

24 Рече мѣ Маріа: знамъ защо ще да воскресне въ воскресеніе то въ послѣдній день.

25 И рече ѿ Исусъ: азъ есмь воскресеніе ѿ живòтъ: който вѣрва въ мене, ѿ да оумре, ще да ѿживее.

26 И секой който живее, ѿ вѣрва въ мене, не ще да оумре во вѣки. Фацияшъ ли вѣра на това;

27 Рече мѣ Маріа: Ей Г-споди: азъ повѣровахъ защо си ты Христосъ Сынъ Бжій, който трѣбваше да доде въ мѣръ.

28 И като рече тѣа (слова) ѿиде та побыка Маріа сестра си, ѿ рече ѿ тайно: оучительо е дошелъ, ѿ выкате.

29 Я она като чѣ, станà скоръ, ѿ ѿиде при него.

30 Защото тоше не беше

дошелъ Исусъ въ село то: но беше на она мѣсто, гдѣто го посрещна Маріа.

31 ѿде те прочее който бѣха съ неа въ къща та, ѿ оутѣшаваха а, като видѣха Маріа че станà скоръ, ѿ ѿзлѣзе, ѿидоха слѣдъ неа, ѿ говореха: че ѿива на гробатъ, да плаче тамъ.

32 Я Маріа като дойде, гдѣто беше Исусъ, ѿ видѣ го, падна на носѣ те мѣ, ѿ говореше мѣ: Г-споди, ако бы былъ тѣка, не бы оумрелъ братъ ми.

33 Исусъ, като а видѣ че плаче, ѿ ѿдеи те който бѣха дошли съ неа че плачеха, сожалимдсе на срдцѣ то, ѿ смѣти се ѿ самъ:

34 И рече: гдѣ го тѣрихте; рекоха мѣ: Г-споди, прѣиди ѿ виждь.

35 И прослезісе Исусъ.

36 Говореха прочее ѿде те: виждь каквò го ѿбѣчаше.

37 Я нѣкои ѿ нихъ рекоха: той който ѿвори очи те на слѣпшатъ, не можеше ли да направѣ да не оумре ѿ тоа:

38 Я Исусъ пакъ като жалеше на срдцѣ то си, дойде на гробатъ, ѿ беше пещѣра, ѿ камень лежеше на неа.

39 И рече Исусъ: вдигнете камыкатъ, рече мѣ сестра та на-оумрелъа, Маріа: Г-о-